A PAZ NA PEDRA

A paz na pedra, a pedra na paz,
na pedra, na paz.

Ficar como pedra fronte aos embistes
da emoción e a mente.

Marea e vento baten na pedra
moldeando a cada embiste.
Eu revirado, como árbore
tornada polo vento.

Marchar cara atrás, atrás de todo,
á raiz ben profunda que se esconde na area.

Desde alí sentir un leve murmurar,
como unha brisa

E o sol na pel.

Óscar Górriz. Xuño de 2026.
Poema pertencente á serie "LUS' Paisaxes das Culturas do Barbanza".